

Olga Gierlach

Rzucewo, gm. Puck, woj. gdańskie

Informator Archeologiczny : badania 21, 236-237

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wykop IV ujawnił obecność bruku /?/ i luźnego fundamentu /?/ z kamieni polnych. Żybitwo światła wykopu nie zezwala jednak na tym etapie rozpoznania na bliższe określenie funkcji i przeszacowania tego elementu zespołu Dworskiego.

W wykopie VII stwierdzone pozostałości faszyzowania stabilizującego wschodni skraj stanowiska w postaci drancicy umocnionej drobnymi i średnimi kamieniami polnymi.

Podczas prac pozyskano m.in. 728 fr. ceramiki naczyńkowej w tym: 240 wypalanej w atmosferze redukcyjnej, 358 - utleniającej, 130 ułamków z polewą, 218 fr. kafli piecowych w tym tylko 4 ułamki garnkowych, 39 fr. szkła - 21 naczyńowego i 18 taflowego, destrukty kości zwierzęcych oraz 13 silnie skorodowanych przedmiotów żelaznych, głównie gwoździe i okucia. Następne datowanie ruchomego materiału zabytkowego zamyka się w przedziale XVII-XVIII w., z tym, iż ilościowo zdecydowanie przeważają, jak się wydaje, mebla z XVIII w.

Materiał i dokumentacja znajdują się w Biurze Badań i Dokumentacji Zabytków w Kaliszu.

Badania powinny być kontynuowane.

RESZEL
woj. olsztyńskie
Stanowisko 2, 3

patrz
półne średniowiecze

RZESZÓW - Starówka

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Antoni Lubelczyk, Pierwszy sezon badań
Zabudowa miejska [XVIII - XX w./.

W związku z planowaną budową ciągu ciepłowniczego oraz w celu stwierdzenia budowy i przebiegu umocnień drewniano-ziemnych z XVII w. przeprowadzono w 1987 r. badania archeologiczne na obrzeżu Rynku w Rzeszowie. Wykonano 20 wykopów archeologicznych o wymiarach 5 x 2 i 4 x 2 m, w których stwierdzono nawarstwienia nowożytnie oraz relikty zabudowy od XVIII do XX w. Nie udało się natomiast, oprócz tzw. "Bramy Modnej", uchwycić pozostałości po XVII-to wiecznych umocnieniach drewniano-ziemnych.

Badania będą kontynuowane w 1988 roku.

RZUCEWO gm. Puck
woj. gdańskie

Badania prowadziła mgr Olga Gierlach. Finansował Ośrodek
Wypoczynkowo-Szkoleniowy CEPELIA w Rzućwie, Pierwszy se-
zon badań. Załączenie rezydencjonalne k. XVI-XVII w.

Archeologiczne badania wykopaliskowe na terenie założenia pałacowo-parkowego w Rzućwie prowadzone są przez Ośrodek Wypoczynkowo-Szkoleniowy CEPELIA. Mają one charakter ratowniczy, gdyż teren ten, w skład którego wchodzi bezpośrednio otoczenie XIX-wiecznego pałacu oraz przyległy folwark, stanie się wkrótce miejscem intensywnej prac budowlanych.

Prace wykopaliskowe w sezonie 1987 r. prowadzone były na cyplu położonym na wschód od dziedzińca folwarcznego. Cypl ten, po części formowany sztucznie zblizony jest kształtem do trójkąta równoramiennego, ma u podstawy ok. 90 m długości, boki zaś długości ok. 70 m, krawędzie cypla stromo opadają w kierunku zatoki.

W wyniku prac archeologicznych odsłonięto liczne relikty architektoniczne. W części wschodniej odkryto fragment piwnicy przykrytej pierwotnie sklepieniem kolebkowym; analiza materiału zabytkowego pozwala datować ten obiekt na I poł. XVII w. W części północnej odsłonięto fragment budynku, którego odcinek muru obwodowego wraz z kominem, ściany działowe oraz część posadzki ceglanej datować można na koniec XVI w. - początek XVII w. Na nadsypanym północnym stoku cypla odkryto fragment muru obwodowego datowanego na koniec XVII w.

W odkrytym materiale zabytkowym dominują fragmenty wyrobów garncarskich: naczyń, kafli, fajek. Kolejną grupę stanowią wyroby z metalu, następną szkło, zebrano też liczny zwierzący materiał kostny.

SANDOMIERZ
woj. tarnobrzeskie
Stanowisko Collegium Gostomianum

Biurow Biadań i Dokumentacji Zabytków
w Tarnobrzegu i PP Pracownia Konserwacji Zabytków Oddział Kielce.
Pracownia Projektowa w Sandomierzu.

Badania prowadzili mgr Marek Florek - archeolog, autor sprawozdania i inż. Marek Kwieciński - architekt.
Finansowało Kuratorium Oświaty i Wychowania Urzędu Wojewódzkiego w Tarnobrzegu. Pierwszy sezon badań po przerwie od 1971 r. Osada wczesnośredniowieczna, relikty kościoła p.w. św. Piotra /XII - XVIII w./, cmentarz przykościelny, budynek Collegium Gostomianum /XVII w./

W związku z rozpoczęciem remontu XVII-wiecznego budynku dawnej szkoły jezuickiej /tzw. Collegium Gostomianum/ wznowiono badania wykopaliskowe przy obiekcie. Poprzednie, prowadzone w latach 1969 - 1971 przez IHKM PAN koncentrowały się na relikwach kościoła pod wezwaniem św. Piotra. Badania miały na celu: rozpoznanie nowożytnych nawarstwień w bezpośrednim sąsiedztwie budynku Collegium, uchwycenie poziomów użytkowych dziedzica, odsłonięcie murów rozzebranego w XIX w. skrzydła południowego oraz weryfikacja źródeł ikonograficznych odnośnie wyglądu elewacji Collegium i lokalizacji średniowiecznych murów obronnych. Dane te były niezbędne do celów projektowych.

Założono 4 wykopy badawcze: 2 na dziedzińcu bezpośrednio przy elewacji zachodniej i 2 od strony północnej budynku - jeden bezpośrednio przy jego elewacji, w miejscu domniemanego otworu wejściowego, drugi w miejscu przypuszczalnego przebiegu muru obronnego. Ponadto prowadzono nadzór archeologiczny nad odsłanianiem murów i piwnic skrzydła południowego Collegium oraz obserwacje odkrywek i sond górniczych.

W wykopach na dziedzińcu odsłonięto fundamenty zakrystii i przybudówek dostawionych do prezbiterium kościoła w XVII - XVIII w. oraz znajdujący się poniżej nich cmentarz przykościelny. W warstwach kulturowych zalegających powyżej grobów wyróżniono szereg poziomów związanych z kolejnymi fazami funkcjonowania kościoła św. Piotra oraz Collegium Gostomianum. Cmentarz przestał funkcjonować w momencie wzniesienia budynku, jego wschodni skraj został zniszczony przez wkop fundamentowy pod Collegium. W pozostałych wykopach stwierdzono istnienie nawarstwień związanych z funkcjonowaniem Collegium i jego przebudowaniami. Nie wyróżniono natomiast warstw starszych od początku XVII w., co wydaje się być konsekwencją znacznych niwelacji poprzedzających wzniesienie budynku. Nie natrafiono także na pozostałości murów obronnych, które w rycin z XVII w. powinny dochodzić do budynku Collegium. W wykopach budowlanych prowadzonych pod nadzorem archeologicznym odsłonięto mury fundamentowe i piwnice skrzydła południowego.

Dokumentacja i materiały w BBiDZ w Tarnobrzegu.

Badania i nadzory będą kontynuowane.